

בש"פ 665/16 - מדינת ישראל נגד משה יוספוב

בבית המשפט העליון

בש"פ 665/16

כבוד השופטת ד' ברק-ארז
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

משה יוספוב

המשיב:

בקשה להארכת מעצר שלישית לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ח בשבט התשע"ו (28.1.2016)

בשם המבקשת: עו"ד קרן רוט

בשם המשיב: עו"ד ורד אברהם

החלטה

1. בפני בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) מיום 5.2.2016 בתשעים יום או עד למתן פסק דין בת"פ 15884-11-14 בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, לפי המוקדם.

2. ביום 9.11.2014 הוגש נגד המשיב כתב אישום לבית המשפט המחוזי שבו יוחסו לו עבירות של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין והחזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין. כתב האישום נסב על אירוע שבו, כך

נטען, המשיב תקף ושדד יצאנית (להלן: המתלוננת), ובכלל זה דקר אותה בסכין. לפי האמור בכתב האישום, המשיב המשיך לתקוף את המתלוננת גם לאחר שעוברי אורח ניסו למנוע זאת ממנו, ובהמשך פירק את הטלפון הנייד ששדד ממנה והשליך אותו על מנת למנוע את תפיסתו על-ידי השוטרים שהוזעקו למקום.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים, ובית המשפט המחוזי הורה על מעצרו עד החלטה אחרת.

4. ביום 16.11.2014 הסכים בא-כוחו הקודם של המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר נגדו, ובית המשפט המחוזי הורה על קבלת תסקיר מבחן בעניינו.

5. במסגרת התסקיר נבחנה האפשרות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בקהילה טיפולית לגמילה מהתמכרויות, אך שירות המבחן המליץ שלא לשחררו לחלופה זו. זאת, בשים לב למסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו, לשימוש המתמשך בסמים ולהערכה כי יתקשה לשהות במסגרת טיפולית לאורך זמן. על רקע האמור בתסקיר הסכים המשיב לבקשה למעצר עד תום ההליכים, וביום 7.12.2014 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו כאמור. להשלמת התמונה יצוין, כי לאחר החלטה זו הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר, אך חזר בו ממנה לאחר שתסקיר משלים שנערך בעניינו המליץ שלא לשחררו לחלופת מעצר.

6. משפטו של המשיב התנהל והגיע לשלב מתקדם של הגשת סיכומים. במהלך תקופה זו הוארך פעמיים מעצרו של המשיב ב-90 יום בהסכמתו.

7. מן הסיכומים שהוגשו לבית המשפט המחוזי עלה כי ההגנה מעלה טענה מהותית ביותר כנגד ראייה מרכזית שעניינה זיהוי של המשיב כמבצע העבירות - ראיית ה-דנ"א. הכוונה היא לשרידי דם שנמצאו על חולצתו של המשיב ושעל-פי חוות דעת מומחה שהוגשה מטעם התביעה מזוהים עם ה-דנ"א של המתלוננת. ההגנה טענה בהקשר זה, כי לחוות הדעת שהוגשה אין משקל של ממש מאחר שלא הוגשה עמה חוות דעת סטטיסטית (וזאת, בנוסף לטענות באשר לשרשרת המוצג). בהמשך לכך, בית המשפט המחוזי קבע כי יש לחזור ולהזמין את המומחית לחקירה, והדיון בכך נקבע ליום 4.2.2016.

8. המדינה טוענת כי חרף ההתפתחות המפתיעה מבחינתה במהלך הדברים, המשפט נמצא, כך או כך, בשלביו האחרונים. המדינה מוסיפה ומצביעה על כך שתסקירי המעצר שהוגשו בעניינו של המשיב היו שליליים ביותר. המדינה טוענת כי האמור בתסקירי המעצר, כמו גם המסוכנות העולה מכתב האישום והעובדה שיש בעברו של המשיב הרשעות קודמות (בין היתר בעבירות איומים, החזקת אגרופן או סכין שלא כדין ועבירות אלימות), מטים את הכף לעבר הארכת מעצרו של המשיב. עוד טוענת המדינה כי הפגיעה בחירותו של המשיב היא מצומצמת מכפי שנראה לעין, מאחר שבמהלך התקופה שבה הוא במעצר הוא הורשע בשני משפטים נוספים שהתנהלו נגדו, ובהם הוטלו עליו עונשי מאסר בפועל של ששה חודשים ושלושה חודשים.

9. המשיב מתנגד להארכת מעצרו. לעמדת באת-כוחו, ההתפתחות שחלה במשפט העיקרי תוביל להתארכות משמעותית של המשפט. לטענתו, ככל שיותר למדינה להגיש חוות דעת סטטיסטית משלימה (עניין שלו המשיב מתנגד) היא צפויה לבקש להזמין עדים נוספים, בין השאר כדי לתקוף את שרשרת המוצג. בנסיבות אלה סבורה באת-כוחו של

המשיב כי יש לאפשר לו להשתחרר לחלופת מעצר, ולחלופין להורות על מעצרו בפקוח אלקטרוני.

10. לאחר ששקלתי את הדברים אני סבורה כי דין הבקשה להתקבל.

11. כפי שטענה המדינה, המסוכנות העולה לכאורה מן המשיב - לנוכח כתב האישום, תסקירי המעצר ועברו הפלילי - מצדיקה את הארכת המעצר. אכן, בהחלטה בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, למול המסוכנות העולה מן העצור יש לשקול גם את הפגיעה הנמשכת בחירותו (ראו למשל: בש"פ 5414/14 מדינת ישראל נ' אלעמראני, פסקה 12 (14.8.2014)). אולם, בנסיבות העניין, פגיעה זו הצטמצמה לנוכח העובדה שהמשיב ריצה עונשי מאסר בחלק מן התקופה שבה היה עצור. כמו כן, בעת הזו, בית המשפט המחוזי קבע מועד דיון נוסף אחד בלבד ובשלב זה לא קיבל החלטות שמשמעותן התמשכות צפויה נוספת של המשפט. ככל שתחול התפתחות כזו העניין יוכל להישקל במסגרת בקשה עתידית להארכת מעצרו של המשיב, אם תוגש.

12. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב מיום 5.2.2016 בתשעים יום או עד למתן פסק דין בת"פ 15884-11-14 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ג בשבט התשע"ו (2.2.2016).

ש ו פ ט ת